

Llegendes Lloretenques

La processó de Dijous Sant

La processó de Dijous Sant, establerta al segle XVI a Lloret, va ser una celebració molt concorreguda des d'antic amb intervals en què es va deixar de fer per motius polítics. En el moment del seu màxim esplendor va ser un esdeveniment notable en el calendari litúrgic local. Comptava amb un seguici molt ric on hi anaven els següents passos: *La Mà de Malcus* o *Creu dels impropers*,

El Natzarè, *Jesús carregant la Creu*, el *Sant Crist* seguit dels penitents i el *Davallament de la Creu*. Aquestes imatges religioses pertanyien a distingides famílies que les guardaven tot l'any i, abans de dur-les a l'església per anar a la processó, les exhibien a l'entrada de les cases.

L'ofici principal es duia a terme al matí. A la tarda, la gent anava a visitar els monuments, altars efímers que eren bastits en honor a la festa. N'hi havia a l'església parroquial, al convent del Cor de Maria, al col·legi de la Immaculada Concepció, a l'Hospital, a la Torre Campderà i a Sant Quirze.

El curs que seguien generalment les processons era el següent: s'encetava el recorregut a l'església, passant pel carrer de Sant Romà, la plaça del Carme, el carrer de Santa Cristina, el passeig de davant de la Riera, la rambla de Romà Barnés, la plaça d'Espanya, el carrer Prat de la Riba, el carrer de Sant Tomàs i retornava a l'església altre cop pel carrer de Sant Romà.

Jesús carregant la Creu. Pas de Setmana Santa a Lloret, ca. 1910
Autor desconegut
SAMLM. Fons Parròquia de Sant Romà
CID: 401.000.0510_500.029.064

Un article moralitzant a *Aires Lloretencs*

La llegenda del renegat està basada en el relat publicat per mossèn Pere Torrent i Crous a la revista local *Aires Lloretencs*. Amb el pseudònim de Joan de la Font va ser un assidu col·laborador d'aquest setmanari on hi publicava diversos articles històrics i d'opinió. L'any 1934 relatava en un dels seus escrits la història d'un foraster que va escarnir els fidels participants de la processó de Dijous Sant al seu pas per davant de la taverna on es trobava bevent.

Aquesta llegenda, de caire moralitzant, la podríem situar en la línia encetada el 1908 per *La Lliga del Bon Mot*, una associació fundada a Barcelona pel farnesenc Ricard Aragó i Turón, (a) Ivon l'Escop, per combatre la blasfèmia i els mots grollers. En moltes poblacions del territori català es van fer publicacions, cartells i trobades en les que es promocionava aquesta corrent de pensament. Fins i tot, en alguns carrers s'hi van col·locar plafons de rajoles amb frases que convidaven al ciutadà a parlar bé i tenir un bon comportament.

Els documents i la història

Mossèn Pere Torrent i Crous (1888 – 19709) va néixer a Estanyol (el Gironès) i va arribar a Lloret el 1920 per fer-se càrrec de les Escoles Parroquials. La seva dedicació docent i la seva empenta va fer que als anys 30 hi hagués una explosió cultural i esportiva notable. Entre altres accions va promocionar la creació de la Biblioteca Popular de Lloret de Mar, la qual rebia periòdicament nombroses publicacions que anaven enriquint el fons. S'hi podien consultar llibres com *La Lliga del Bon Mot* d'Ivon l'Escop; així no és gens estrany que mossèn Pere Torrent escollís aquest caire moralitzant per als seus articles, un tema que li era prou conegut i que defensava per la seva condició de religiós.

D'Ivon L'Escop

- 61.—*La Lliga del Bon Mot*.
- 62.—*La Paraula*.
- 63.—*La Paraula viva*.
- 64.—*El Llibre de les Dones*.
- 65.—*El Llibre dels Adolescents*.
- 66.—*La Llengua de l'Església*.
- 67.—*La Llengua catalana*.
- 68.—*El Kiosco*
- 69.—*Catalunya*. (història).
- 70.—(Exposició del Dogma Catòlic): **Sagraments: Baptisme i Confirmació**.
- 71.—(Exposició del Dogma Catòlic): **Sagraments: Eucaristia**.
- 72.—(Exposició del Dogma Catòlic): **Sagraments: Penitència**.

Llistat de llibres rebuts per la Biblioteca Popular de Lloret de Mar
Publicat a *Aires Lloretencs*, 1/7/1934. Pàgina 9

La llegenda del renegat va ser recollida per Esteve Fàbregas al seu llibre *La cultura tradicional i el parlar de Lloret* (1989). No es donen detalls de la identitat del protagonista. Només es diu que era carboner de professió i que era foraster. L'hem anomenat Aniol, nom de llarga tradició al voltant de població empordanesa d'Albanyà, territori on l'ofici de carboner era força comú.